

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/21/2015
Identifikačné číslo spisu: 5413010048
Dátum vydania rozhodnutia: 09.04.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:5413010048.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného D. N. pre pokračujúci obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/ a § 122 ods. 10 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 9. apríla 2015 v Bratislave dovolanie obvineného D. N. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. septembra 2013, sp. zn. 3 Tos 96/2013, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného D. N. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Dolný Kubín uznesením z 1. augusta 2013, sp. zn. 9 Nt 4/2013, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh obvineného D. N. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín, sp. zn. 9 T 50/2011 ako nedôvodný zamietol, nakoľko nezistil podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Uznesenie okresného súdu napadol obvinený D. N. (ďalej len obvinený) sťažnosťou. Krajský súd v Žiline (ďalej len krajský súd) na neverejnom zasadnutí konanom 26. septembra 2013 sťažnosť obvineného uznesením, sp. zn. 3 Tos 96/2013, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú jednomyselne zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu 18. februára 2015 podal obvinený sám (napriek tomu, že mu bol ustanovený obhajca) dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného a zistil, že dovolanie síce bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. Navyše treba dodať, že

predmetné dovolanie, ako už bolo vyššie naznačené, nebolo podané ani prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), pričom odvolací súd tento nedostatok ani neodstraňoval, a to z dôvodov nižšie uvedených.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por., dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiery a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

V posudzovanom prípade podal obvinený dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol sťažnosť obvineného smerujúcu proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania.

Z ustanovenia § 368 ods. 2 Tr. por. ani z iných ustanovení Trestného poriadku nevyplýva prípustnosť dovolania proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol o návrhu na povolenie obnovy konania, resp. ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti proti takémuto uzneseniu. Je tomu tak z toho dôvodu, že predmetné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. bolo s účinnosťou od 1. septembra 2011 novelizované tak, že sa upravil okruh rozhodnutí, proti ktorým je prípustné dovolanie. Spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestného stíhania obvineného končí ako celok.

Uvedená zmena Trestného poriadku odrážala dovtedy ustálenú rozhodovaciu prax trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. júna 2006, sp. zn. 3 Tdo 5/2006 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 2/2007 pod por. č. 19, str. 20 a nasl.), podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom - dovolaním - bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripúšťa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má teda v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narúšať aj možnosťou napadnúť tiež parciálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť (aplikácia) je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in meritum. Pripustenie možnosti určitej parciálnosti dovolania by napokon so sebou prinieslo aj nezodpovedné predlžovanie trestného stíhania, čo odporuje aj tendencii Trestného poriadku (ako vyplýva aj z rôznych lehôt) trestné veci prerokovať a rozhodnúť v primeranej lehote (§ 2 ods. 6, ods. 7 Tr. por.).

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

S poukazom na vyššie uvedený výklad je tak evidentné, že dovolanie obvineného smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.